

[Pia Kjærsgaard]

hovedet ikke i den flygtningedebat, som Folketinget har diskuteret i de sidste tre timer. Men jeg vil meget indtrængende bede de forskellige politiske partier i Folketinget om at tage dette lige så alvorligt, som Fremskridtspartiet gør.

Når vi har fremsat forslaget om at få det ud til en folkeafstemning, er det som sagt, fordi vi én gang er blevet afvist af statsministeren. Vi sendte et brev til statsministeren inden folketingsvalget, hvor vi endnu en gang ville bede om, at befolkningen fik lov til særskilt at tage stilling til spørgsmålet. Vi modtog end ikke et svar. Nu kan Tingets medlemmer her i folketingsalen give udtryk for, om de mener, det er en god idé, at befolkningen får lov til at tage stilling til dette spørgsmål, som vel i allerhøjeste grad har været et, som har været diskuteret i befolkningen. Jeg fatter simpelt hen ikke, at folketingspolitikere lader, som om de ikke har opfattet strømningerne i befolkningen.

Jeg synes ikke, justitsministeren skal sige, at Fremskridtspartiet går ind for denne flygtningelovgivning. Det ved justitsministeren også godt at vi ikke gør. Justitsministeren har siddet herinde i så mange år, at det ikke burde være mig til del at belære justitsministeren om, hvad Fremskridtspartiets stilling er. Naturligvis stemte vi for en stramning, som regeringspartierne, Socialdemokratiet og Fremskridtspartiet vedtog for et års tid siden. Naturligvis gjorde vi det. Vi havde adskillige gange selv lagt op til, at loven skulle strammes. Befolkningen lagde i den grad op til det, og det kan vi da kun være glade for at regeringspartierne og Socialdemokratiet også lyttede efter. Dermed være ikke sagt, at vi så er tilfredse med lovgivningen i den form, den har i øjeblikket. Det ved justitsministeren også godt, og jeg mener egentlig, det er for billigt, at justitsministeren kommer med en sådan påstand, som det skete her for kort tid siden. Vi afviser naturligvis hr. Ole Espersens afværgedagsorden.

Da udlændingelovgivningen blev til, oktoberloven fra 1983, var et af argumenterne bl.a., at man ville forsøge på internationalt plan at finde en løsning. Lille Danmark skulle vise hele verden, hvordan flygtningelovgivningen skulle ordnes. Har hele verden så hørt efter det? Nej, naturligvis har den ikke det, men endnu en gang forsøger man altså fra socialdemokratisk hold at fortælle alle andre lande, hvordan de skal ordne deres lovgivning. Det er nøjagtig det

samme, man gør nu, som man gjorde, da udlændingeloven blev til, og hr. Ole Espersen og de øvrige partier, der har sagt, at de vil stemme for loven, ved lige så godt som jeg, at det aldrig nogen sinde vil ske; det er udelukkende en afværgedagsorden. Men det er vist beklageligvis blot et af de initiativer, som regeringspartierne og Socialdemokratiet nu kan blive enige om. Vi beklager det meget.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Tålmodighed er en dyd, og overbærenhed er noget, som er værd at have, og jeg vil da gerne vise lidt overbærenhed med justitsministeren, idet han ikke svarede på de spørgsmål, jeg stillede. Det beror formentlig ikke på, at det er alderspræsidenten her i Tinget, der ikke kan huske, hvad spørgsmålet gik ud på. Det er sikkert en fortravlethed med at rejse til EF og andre steder.

Men det, jeg stillede spørgsmål om, var, at hvis et menneske søger politisk asyl f.eks. i Portugal og opnår den, har den pågældende asylsøger så ikke ret til at bosætte sig i Danmark, når det indre marked er en realitet? Jeg hæftede mig naturligvis ved, at justitsministeren gjorde opmærksom på, at han ikke kendte konsekvensen af de love, der vedtages. Det er selvfølgelig beklageligt, idet det må være en fordel for alle, at man ved præcis, hvad konsekvenserne er af den lovgivning, man selv er med til at få vedtaget.

Det andet spørgsmål gik ud på, om ikke det var rigtigt, at der dags dato er bosat 26.700 EF-borgere i vort land. Det spørgsmål undgik åbenbart også justitsministerens opmærksomhed. Jeg vil selvfølgelig gerne have svar på mine spørgsmål.

Ole Espersen (S):

Jeg vil takke regeringen og regeringspartierne, fordi man modtager den dagsorden, vi har foreslået. Det håber jeg også der er andre partier der vil gøre.

Jeg vil gerne understrege, at dagsordenen giver udtryk for, at regeringen skal forstærke indsatsen for at realisere Nordisk Råds rekommandation om flygtningepolitikken. Det betyder selvfølgelig, at arbejdsindsatsen skal øges, og at vi så hurtigt som muligt skal have et resultat, således at de nordiske lande kan komme på linje med hinanden.